



Ἡ ἡμετέρα πόλις ἐπισπᾶται νῦν τὴν προσοχὴν τοῦ Πανελληνίου ὡς φιλοξενούσα τὴν Α. Γ. τὸν Διόδογον Κωνσταντῖνον, μέλλοντα νὰ συμπληρώσῃ τὴν στρατιωτικὴν καὶ ἐπιστημονικὴν αὐτοῦ παιδευσιν ἐνταῦθα. Ἡ Α. Γ. ἀφίκετο τῇ 1./13. ἐν συνοδείᾳ τοῦ Αὐλάρχου Λύδερς καὶ τοῦ Ὑπασπιστοῦ Σαπουντζάκη, προτίθεται δὲ νὰ διδάχῃ, κατ' ἐγκρίσιν τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως τῆς Σαξωνίας, τὴν ἱστορίαν ὡς καὶ τὸν ἐσωτερικὸν καὶ ἐξωτερικὸν διοργανισμόν τοῦ γερμανικοῦ στρατοῦ ὑπὸ ἀνωτέρου ἀξιωματικοῦ τοῦ γερμανικοῦ Ἐπιτελείου. Τὴν θεωρητικὴν ταύτην διδασκαλίαν θὰ παρακολουθῇ ἡ πρακτικὴ ἐκμάθησις τῆς ὅλης στρατιωτικῆς ὑπηρεσίας ὑπὸ τὴν καθοδηγίαν ἐτέρου Συνταγματάρχου ἐν τῇ ἰδίᾳ αὐτοῦ Συντάγματι, χωρὶς ὅμως νὰ προσκολληθῇ κατὰ τύπους εἰς αὐτὴν.

Ὡς πρὸς τὰς ἐπιστημονικὰς αὐτοῦ σπουδὰς, χάριν τῶν ὁποίων διατεθήσονται αἱ μετὰ μεσημβρίαν ὥραι, θὰ προσέρχεται ἡ Α. Γ. εἰς ἀκρόασιν τῶν ἐν τῇ Πανεπιστημίᾳ παραδόσεων τοῦ Καθηγητοῦ Maurenbrecher, διδάζοντος κατὰ τὸ χειμερινόν τοῦτο ἐξάμηνον τὴν ἱστορίαν τοῦ ΙΗ'. αἰῶνος, διδασκόμεναι τὴν Ἐγκυκλοπαιδείαν τοῦ Δικαίου ἰδιαιτέρως παρὰ τῷ Καθηγητῇ Binding, ἀκροασθήσεται δὲ καὶ τῆς ἱστορίας τῶν εὐρωπαϊκῶν πολιτευμάτων ὡς καὶ τῆς ἱστορίας τοῦ νεωτέρου πολιτισμοῦ, ἰδίᾳ τῶν κατὰ τὴν Ἀναγέννησιν, παρὰ τῷ Καθηγητῇ Springer.

Οὕτως ἐρρυθμίσθησαν, κατὰ τὰς ἀνωτέρω ἀκριβεῖς πληροφορίες, καὶ αἱ ἀνώτεραι σπουδαὶ τῆς Α. Γ. ὑπὸ τοῦ Βασιλέως τῶν Ἑλλήνων. Ὁ Θεὸς νὰ εὐλογῇ τοὺς κόπους τοῦ προσφιλεστάτου Διαδόχου ἐπ' ἀγαθῷ τοῦ ἀνακλινόμενου Ἐθנוῦς.

Τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν, 11./23. Ὀκτωβρίου, προσῆλθεν ἡ Α. Γ. μετὰ τῶν κκ. Λύδερς καὶ Σαπουντζάκη εἰς τὴν Θεῖαν Λειτουργίαν ἐν τῷ ναύκῳ τῆς ἐνταῦθα ἑλληνικῆς παροικίας, ὅπου, κατὰ τὸ σύνθημα, παρῆσαν πάντες σχεδὸν οἱ ἐνταῦθα Ἕλληνες, αἱ τε οἰκογένειαι καὶ οἱ φοιτηταί, περὶ τοὺς εἴκοσιν ἐφέτος. Εὐεξήγητος εἶνε ἡ συγκίνησις καὶ ἡ χαρὰ, ἥτις ἀπὸσπράκτεν ἐκ τῶν ὁμμάτων πάντων, τῶν πλείστων τῶν πρῶτων ἡδὴ ἐντροφισμένων εἰς τὴν θεὸν τοῦ ἀνδρικοῦ παραστήματος καὶ τῆς γλυκυτάτης μορφῆς Ἐκεῖνου, ὃν μακρὰν πάντοτε τῆς Ἑλλάδος ἐρρέμβασαν μόνον μέχρι τοῦδε, εὐλογώτῃ δὲ ἡ ὑπερῆρανεια τῶν Ἑλλήνων φοιτητῶν, μελλόντων νὰ συσπουδάσωσι μετὰ τοῦ ἀρίστου τῶν ὁμηλικῶν των, τοῦδ' ὅπερ δ' ὁποτελέσῃ τὴν ὥρασιότιαν βέβαια ἀνάμνησιν ἐκ τοῦ φοιτητικοῦ των βίου. Ἐν τῷ ἱερῷ ἐκείνῳ χώρῳ ἕκαστος τῶν παρισταμένων ἀνέπεμψε σιωπηλῶς τὰς αὐτὰς ὑπὲρ τοῦ Κωνσταντῖνου πρὸς τὸν Ὑψιστον εὐχάς, ὡς χαρακτηρηστικὸν δὲ τῆς ἐξόχου ἀγωγῆς, ἥς ἔτυχε παρὰ τῶν Βασιλικῶν Γονέων, σημειωθῆτω καὶ τοῦτο, ὅτι ἅμα τῇ ὑψηλῇ ἐκείνῃ μετὰ τὸ Κοινωνικὸν παρακλειούσαι: „*Μετὰ φόβον Θεοῦ, πίστεως καὶ ἀγάπης προσέλθετε*“ ὁ υἱὸς τῆς Ὁλγας κύβας συνέκλινε καὶ τὸ γόνυ. Μετὰ τὸ τέλος τῆς ἱεροτελεσίας προσεφώνησε τῷ Διαδόχῳ διὰ βραχέων ὁ Ἀρχιεπίσκοπος καὶ Καθολικός, εὐχόμενος τῇ Α. Γ. τὰ εὐχότα, ζητωκραυγαὶ δὲ ὑπὲρ τῶν Α. Α. Μ. τῶν Βασιλέων καὶ Διαδόχου ἐπεσφράγισαν τοὺς λόγους τοῦ ἱερατικῶς προϊσταμένου τῆς τελετῆς.

Λίαν ἀξιωματικὸν παρατηρήσεις περὶ τῆς θερμοκρασίας τῆς ἐπιφανείας τῆς θαλάσσης περιέχει σύγγραμμά τι ἐπιστημονικὸν ὑπὸ τοῦ διακεκριμένου γεωγράφου Κρῦμελ, περὶ οὗ ἕτερος ἐπίσημος ἐπιστήμων, ὁ καθηγητὴς Σιγμοῦνδος Γκύντερ, ἔγραψεν ἐκτενῆ βιβλιοκρισίαν ἐν τῇ „*Επιθεωρήσει τῶν Φυσικῶν Ἐπιστημῶν*“. Κατὰ τὸν βηθέντα γεωγράφον τὰ θερμὰ ὕδατα συρρέουσι πάντοτε πρὸς τὰ δυτικὰ παράλια τοῦ ὠκεανοῦ, ὅπου παρασύρονται ὑπὸ τῶν θαλασσίων ρευμάτων. Ταῦτα, ὡς πολλάκις ἀπεδείχθη, εἰς μέγαν βαθμὸν ἐπηρεάζουσι τὴν διανομὴν τῆς θερμοκρασίας ἐν γένει, δύνανται π. χ. νὰ ἐπιδράσωσιν ἐπ' αὐτῆς εἰς τρόπον ὥστε τὸ θαλάσσιον ὕδωρ ὑπὸ τὸν Ἰσημερινὸν νὰ ᾔγνε κατὰ 2 ἕως 4° Κελσίου ψυχρότερον, παρὰ μοίρας τινὰς βορειότερον ἀπὸ τοῦ σημείου τούτου τῆς διακεκαυμένης ζώνης. Σπανίως ἀπαντᾷ ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τῶν θαλασσῶν θερμοκρασία ἀνωτέρα τῶν 30° Κ., τοσαύτη δὲ θερμότης δύναται ν' ἀναπτυχθῇ μόνον εἰς στάσιμα σχετικῶς ὕδατα, οἷα εἶνε τὰ τῶν τῇ Ἀραβίαν περιβρεχουσῶν θαλασσῶν, ὡς τῆς Ἐρυθρᾶς θαλάσσης, ὅπου ἐμετρήθη θερ-

μοκρασία 32°, καὶ τοῦ περσικοῦ Κόλπου, οὗ τὰ ὕδατα πολλάκις ἔχουσι θερμοκρασίαν 34 καὶ 35° Κ. Ἐὰν δὲ ἀφ' ἐτέρου θεωρήσωμεν ὡς θερμὴν σχετικῶς ὕδωρ πᾶν τὸ ἔχον θερμοκρασίαν 24° καὶ πλέον, εὐρίσκόμεν ὅτι τοσαύτην θερμοκρασίαν ἔχουσι τὰ 40% περίπου ὅλων τῶν τῇ γῇ καλυπτόντων ὑδάτων, καὶ μάλιστα ἐκ τοῦ ποσοῦ τούτου τὰ 30% οὐδέποτε ἀποψυχραίνονται εἰς βαθμὸν κατώτερον τοῦ ἀνωτέρου σημειωθέντος. Εἰς τὰς δυτικὰς παραλίας τῆς Ἀφρικῆς καὶ τῆς νοτίου Ἀμερικῆς ἡ θάλασσα εἶνε σχετικῶς ψυχρότερα, ὅπερ προέρχεται, κατὰ τὰς θεωρίας τῶν πλείστων γεωγράφων, ἐκ τῆς ἀπορροφῆσεως ψυχρότερων ὑδάτων ἐκ τοῦ βάθους τῆς θαλάσσης. Τὸ αὐτὸ φαινόμενον παρατηρεῖται καὶ ἐγγὺς τῶν δυτικῶν ἀκτῶν τῆς Αὐστραλίας, ἀλλὰ τὸ φαινόμενον τοῦτο δὲν ἐπιδέχεται ἐξήγησιν ὁμοίαν πρὸς τὴν ἀνωτέρω. Τὸ αὐτὸ παρατηρεῖται κατὰ μῆνα Αὐγούστου καὶ κατ' ἀμφοτέρας τὰς πλευρὰς τοῦ Ἰσημερινοῦ, ὅπου σημαντικῶς ἐλαττοῦται ἡ θερμοκρασία τῆς ἐπιφανείας ἕνεκα τῶν ἐκ τοῦ βάθους ἀνερχομένων ψυχρότερων ὑδάτων.

Ὁ ζῆλος τῶν γερμανῶν λογίων πρὸς καθαρισμόν τῆς ἰδίας γλώσσης ἀπὸ τῶν ἀπειραριθμῶν ξένων λέξεων αὐξάνει ὁσημέραι, φαίνεται δὲ ὅτι θὰ φθίσῃ καὶ τὰ ὅρια τοῦ ἀτόπου καὶ τοῦ γελίου κατὰ τὰς διαβεβαιώσεις τῶν ἀντιφρονούντων φιλολόγων. Ἀπεδοκιμάσθη δὲ ὑπὸ τῆς τάξεως τῶν ἐπιστημῶν ἡ ἀπόπειρα τοῦ Καθηγητοῦ τῆς Ἀνατομίας Waldeyer, ἐπιχειρήσαντος νὰ ἐκγερμανίσῃ διὰ μιᾶς μέγαν ἀριθμὸν τεχνικῶν τῆς ἱατρικῆς ὄρων. Μετρίωτερον ἐδοκίμασε τὸ πρᾶγμα ἡ ἐν Βερολίνῳ Καθηγητὴς τῆς Ὀφθαλμιατρικῆς Hirschberg, ὅστις περιορίσθη ἀπλῶς νὰ ὑποδείξῃ ἐν „*Εἰδικῷ Λεξικῷ τῆς Ὀφθαλμιατρικῆς*“ τὰς ἐκφυλλοφορητέας λέξεις, συνίστων τὸν τρόπον τινὰ εἰς διδασκομένους καὶ διδασκάλους τὴν νέαν ὀνοματοθεσίαν, τοῦδ' ὅπερ ἐπὶ τοῦ παρόντος διευκολύνει βέβαια τὰς μελέτας τῶν πρῶτων, πιθανῶς δ' ἐν τῷ μέλλοντι νὰ εἰσαχθῇ διὰ βαθμιαίας χρήσεως τὸ νέον τῆς ὀφθαλμιατρικῆς λεξιλόγιον. Αἱ γερμανικαὶ ἐφημερίδες ἐπαινέουσι τὸν εἰρημένον Καθηγητὴν ὡς σεβασθέντα καὶ ἀδίκτα ἀφήσαντα ὅλα τὰ ἑλληνικὰ ὀνόματα.

Οἱ Γερμανοὶ δὲν ἔχουσι νὰ παραπονεθῶσι διὰ τὴν ὑποτιθεμένην ὕψουν τῆς φιλολογικῆς παραγωγῆς των, διότι τὸ νεωστὶ ἐκδοθὲν „*Φιλολογικὸν ἡμερολόγιον*“ τοῦ Kürschner ἀναγράφει τὰ ὀνόματα 12,000 γερμανῶν ζώντων καὶ ἐνεργῶν συγγραφέων, ἐξ ὧν 1000 γυναῖκες. Μεταξὺ τούτων ἀπαντῶσι καὶ τὰ ὀνόματα τῶν ἐπιφανεστάτων τῆς Γερμανίας ποιητῶν καὶ λογογράφων. Οὕτως ἐκ τοῦ ἑαυτοῦ τῆς μυριάδος ταύτης τῶν συγγραφέων 4 ἔχουσι τὸ ὄνομα τοῦ Schiller, 2 τοῦ Goethe, 4 τοῦ Heine, 2 τοῦ Lessing, 3 τοῦ Schlegel, 4 τοῦ Körner, 7 τοῦ Arndt, 3 τοῦ Opitz, 2 τοῦ Klinger, 2 τοῦ Hauff, 6 τοῦ Reuter καὶ ἀνὰ εἰς τῶν Uhland, Rückert, Kleist, Wieland, Fichte, Lavater, Kotzebue κλπ. Ἡ καταστρώσασα τὸν ὁπωσοῦν ἀστεῖον στατιστικὸν τοῦτον πίνακα γερμανικὴ ἐφημερίς ἐπιλέγει: „Δὲν ἔχομεν λοιπὸν καμμίαν ἑλλειψιν ἐπὶ τοῦ παρόντος ἐνδόξῳ ὀνομάτων, οὔτε ὅμως καὶ ἀμφιβόλιαν δυστυχῶς, ὅτι οἱ σύγχρονοι φορεῖς τούτων δὲν συγγενεύουσι καθόλου πνευματικῶς πρὸς τοὺς νεκροὺς κτήτορας τῶν ὀνομάτων τούτων“.

Πρὸ πενταετίας ἰδρύθη ἐν Δανάῃ μία „*Εταιρεία τῆς οἰκιακῆς βιομηχανίας*“, σκοπούσης τὴν ἐν ὀριζήμεναι καθ' ἑκάστην ἡμέραν ὥρας δημοσίαν διδασκαλίαν τῶν εὐκολωτέρων τῆς βιομηχανίας εἰδῶν, οἷον τῆς καλαθοποιίας, στοιχειώδους ξυλογραφίας, γυψοπλαστικῆς καὶ τῶν τοιούτων. Εἰς ὀρισμένα ἔκτοτε μέρη προσήρχοντο πλείστων ἀπόρων οἰκογενειῶν φιλόπονα μέλη, ἐξ ἀμφοτέρων τῶν φύλων, καὶ ἐντὸς μικροῦ σχετικῶς χρονικοῦ διαστήματος ἐξεμάνθανον μίαν τῶν εἰρημένων τεχνῶν, ἥτις παρέχεν αὐτοῖς ἐντιμὸν ζωῆς πόρον, καὶ ἠδύλογον τὸν φιλόπλοον ἐπινοήτην τῆς εὐημερίας των. Σήμερον, μετὰ παρέλευσιν πέντε μόνον ἔτων, λειτουργοῦσιν ἑκατὸν πενήντα καὶ ἑπτὰ τοιαῦται ἐταιρεῖαι, τὸ εὐεργετικὸν ἔργον τῶν ὁποίων εὐκολύνεται διὰ γενναίας κυβερνητικῆς ἐπιχορηγήσεως, καὶ οὕτω χιλιάδες ψυχῶν ζῶσιν ἀνετον καὶ εὐφρόσυνον βίον.